

megoszlás eredménye: eredetileg a hagyományos régi *borja* alak is, meg az analógiás *borjuja* alak is jelenthette természetesen akár a tehénét, akár valamely más birtokosét, de Szegeden megfigyelhető használatuk azt bizonyítja, hogy a kétféle jelentés kezd megoszolni a két alak között. Hogy Szegeden kívül másutt is megtörtént-e már ez a megoszlás, arról nincsen tudomásom.¹

Jahoda Ferenc.

Ázijomba van.

Ez a kifejezés a szegedi tájnyelvben gúnyos mellézköngével ezt jelenti: 'jó helyen van, nem használatos többé.' Ha valami dologra (pl. fazéokra, kaszára, ruhaneműre stb.) ráunnak, vagy nincs szükségük többé reá és a sarokba hajítják, akkor illetik a fenti kifejezéssel.

Aligha csalódunk, ha e kifejezés eredetét azzal a történeti ténnyel hozzuk kapcsolatba, hogy a Szeged-alsóvárosi Havi Boldogasszony-kegytemplom és a köréje épült franciskánus kolostor hosszú ideig volt *asylum* (v. ö. Reizner János: Szeged története; Szeged, 1900. III. kt. 17. l.), azaz olyan hely, amely az odamenekülő bűnösöket a világi hatóságokkal szemben oltalmába vette. A jogszokás eltörlése óta eltelt jó másfélszáz esztendő érthetővé teszi a jelentés módosulását.

Bálint Sándor.

NÉPI FOGLALKOZÁSOK, NÉPSZOKÁSOK.

Cséplés Cegléden.

II.

Szép lassan eljön a dél. A gazdasszony megkérdezteti a gépész úrtól, hogy befőzheti-e már a levest. Mikor fűtyülnek? Egyik-másik embert a fűtő felé hajtja a gyomra.

— Engedgye mán a gőszet lefonni, oszt hagy ájjon.

A fűtő megnézi van-e elég vize, ha van, nem tesz a tűzre. Mikor a gőz lefogyott, fűtyül s megáll. Az etetők neki látnak a porolásnak; a fűtő újra megindítja a gépet és a cséplőből sűrű porfelhő száll föl. S jaj neki, ha az idő rászolgál (ha a szél a kazánra hajtja a port). Lesz neki mit pucolni.

¹ Szívesen vennők, ha folyóiratunk olvasói erről tudósítanak bennünket. *Szerk.*